

„Moje soukromí.Nekoukat,nešťourat.“

Doma mám pokoj s bratrem,a proto moc soukromí nemám. Sice mám ráda své kamarády, ale soukromí také potřebuji. Bez soukromí bych nebyla taková, jaká jsem. Kdybych neměla soukromí, tak bych asi ani nebyla tak Šťastná, protože bych se nemohla vybrečet, nad něčím v klidu popřemýšlet, nebo se jen odreagovat od okolního světa. Své první místečko mám doma a druhé na zahradě.

Mé první místečko je doma na půdě. Tam mám takový koutek, který mám ohraničený dekou a dvěma stěnami. Mám tam polštář, když se chci opřít, nebo si lehnout. K mému soukromí patří dopisy od kamarádů, pár plyšáků, fotek a mých nejmilejších věcí. Také tam mám Mp3 přehrávač, abych u toho mohla poslouchat písničky. Ty mi pomáhají. Většinou se tam schovám, když je mi po někom smutno, nebo se mi stýská. A také, když jsem našťvaná, nebo chci být jenom sama. Sednu si tam, poslouchám písničky a přemýšlím. Někdy si přečtu pár dopisů, prohlédnu pár fotek a sedím a sedím. Nemám ráda, když mi tam bratr leze a prohlíží si moje věci. Tak jsem se s našima domluvila, abych měla klíč od půdy jenom já a naši, aby mi tam nemohl lézt.

Moje druhé místečko je venku. U nás na zahradě, o kterém vím jen já a moje nejlepší kamarádka. Je pod šesti stromy, které tvoří kruh. Není tam vidět, protože stromy mají větve už skoro od země. Mám tam menší lavičku a to je asi tak vše. Tohle místečko používám hlavně v létě. Je mi tam hezky. Doufám, že mi tohle místečko nikdo neobjeví, protože je na konci naší zahrady. Nechtěla bych, aby nikdo o tom věděl. U mé kamarádky mi to samozřejmě nevadí. Když nejsem k nalezení, tak ví, kde mě najde.

K závěru bych chtěla říci, že soukromí moc respektuji. Proto do soukromí nikomu nelezu, když nechce. Já osobně bych se asi bez soukromí neobešla. Soukromí je úžasná věc. Myslím si, že ten, kdo nemá soukromí, jako by neměl kus sebe.